

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen 8.2.2002, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Sante Pasquini vastaan INPS (Istituto nazionale della previdenza sociale) seuraaviin ennakkoratkaisukysymyksiin:

Onko sellainen kansallinen säännös neuvoston asetusten N:o 1408/71⁽¹⁾ ja N:o 574/72⁽²⁾ tavoitteiden mukainen, jonka mukaan silloin kun kyseessä on yhteisön säännösten soveltamisen perusteella perusteettomasti suoritetun summan palauttaminen, suorituksen palauttamisvelvollisuutta ei ole ajallisesti rajoitettu, minkä vuoksi oikeusvarmuuden periaatetta ei kyetä noudattamaan?

Onko mainittuja yhteisön oikeussääntöjä tulkittava siten, että sellaisen kansallisen säännöksen soveltaminen, jossa ei vahvisteta ajallisia rajoituksia yhteisön säännösten virheellisen soveltamisen vuoksi perusteettomasti suoritettujen summien palauttamiselle, on näiden yhteisön säännösten vastaista?

Voidaanko samalla tavoin kuin sosiaaliturva-asetusten soveltamista siirtymäkauden ajan koskevilla säännöksissä, joissa säädetään kahden vuoden määräajasta sellaisten vaatimusten osalta, jotka koskevat asetuksella vahvistettujen oikeuksien takautuvaa vaikutusta, vastakohtaispäätelmän avulla soveltaa samaa kahden vuoden määräaikaa perusteettoman suorituksen tiedoksi saamisesta tapauksissa, joissa on kyse aiemmin vahvistettujen oikeuksien vähentämisestä, niitä tilanteita lukuun ottamatta, joiden osalta kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut määräajat ovat asianomaisen kannalta tätä edullisempia, tai joissa asianomainen on syyllistynyt epärehelliseen menettelyyn?

⁽¹⁾ EYVL L 149, 5.7.1971, s. 2.

⁽²⁾ EYVL L 74, 27.3.1972, s. 1.

Euroopan yhteisöjen komission 19.2.2002 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-50/02)

(2002/C 84/93)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 19.2.2002 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat oikeudellisen osaston virkamiehet Marie Wolfcarius ja Roberto Amorosi.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut vaarallisten aineiden rautatiekuljetuksia koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 96/49/EY⁽¹⁾ mukauttamisesta tekniikan kehitykseen toisen kerran 21 päivänä toukokuuta annetun komission direktiivin 1999/48/EY⁽²⁾ 12 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut tämän direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ilmoittanut näitä komissiolle
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 249 artikla, jonka mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu, velvoittaa jäsenvaltiot noudattamaan direktiivin täytäntöönpanolle asetettua määräaikaa. Italian tasavalta ei ole antanut 1.7.1999 päättäneeseen määräaikaan mennessä direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä.

⁽¹⁾ EYVL L 235, 1.9.1996, s. 25.

⁽²⁾ EYVL L 169, 5.7.1999, s. 58.

Asian C-18/99⁽¹⁾ poistaminen rekisteristä

(2002/C 84/94)

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen neljännen jaoston puheenjohtajan 6.11.2001 antamalla määräyksellä tuomioistuimen rekisteristä on poistettu asia C-18/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan Aiolika Parka Siteias AE.

⁽¹⁾ EYVL C 86, 27.3.1999.